

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Bjelovaru
Stalna služba u Garešnici
Garešnica, V. Nazora 22

Pn-104/2024-47

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Bjelovaru Stalna služba u Garešnici po sutkinji toga suda Dajani Gabud Jandoš kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Kristijana Markovića, OIB 75918017890, iz Ruškovca 72, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Župan, Babić & Antunović d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika Hrvatski lovački savez, OIB 28817560444, Ulica Vladimira Nazora 63, Zagreb, zastupanog po punomoćniku Massimu Činiću, odvjetniku iz Zagreba te umješaka na strani tuženog Euroherc osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282 OIB: 22694857747, zastupan po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Grgić & Partneri d.o.o., Zagreb, radi naknade štete, nakon održane glavne javne rasprave 15. lipnja 2026. godine, u nazočnosti tužitelja i njegova punomoćnika, te punomoćnika tuženika i umješaka, a sukladno odredbi članka 335. Zakona o parničnom postupku, dana 22. srpnja 2026. godine;

p r e s u d i o j e

I. Usvaja se tužbeni zahtjev tužitelja kao osnovan u dijelu koji glasi:

„Nalaže se tuženiku HRVATSKI LOVAČKI SAVEZ, Zagreb, Vladimira Nazora 63, OIB: 28817560444, na ime naknade štete isplatiti tužitelju KRISTIJANU MARKOVIĆ iz Ruškovca, Ruškovac 72, Berek, OIB: 75918017890, iznos od 7.452,70 € (slovima: sedam tisuća četrsto pedeset i dva eura i sedamdeset centi) zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, a referentna

stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije Europske središnje banke, tekućom od dana donošenja presude odnosno 22.07.2026. pa do isplate, u roku od 15 dana."

II. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kojim potražuje naknadu štete u iznosu koji prelazi dosuđen iznos od 7.452,70 € do potraživanih 8.872,57 € zajedno s potraživanim zakonskim zateznim kamatama na nedosuđen iznos naknade štete, kao neosnovan.

III. a) Tuženik je dužan tužitelju naknaditi trošak postupka u iznosu od 4.446,95 € s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije Europske središnje banke, tekućom od dana donošenja presude odnosno 22.07.2026. pa do isplate, u roku od 15 dana.

b) Odbija se zahtjev tuženika i mješaća na strani tuženika za naknadu parničnih troškova kao neosnovan.

Obrazloženje

1. U pravnoj stvari pobliže opisanoj u uvodnom dijelu ove odluke podnesena je tužba 25. srpnja 2024.

2. Tužitelj u tužbi navodi, da sukladno nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka geodetske struke Branka Ćurić iz Bjelovara u izvanparničnom predmetu osiguranja dokaza koji se vodio između ovdje parničnih stranaka pred Općinskim sudom u Bjelovaru, Stalna služba u Garešnici, pod poslovnim brojem: R1-150/2023, tužitelj je zasijao kukuruz na zemljištu / nekretninama ukupne površine posađenog kukuruza na lokaciji BROJ 1 koja iznosi 1 ha 2354 m², zatim na zemljištu / nekretninama ukupne površine posađenog kukuruza na lokaciji BROJ 2 koja iznosi 5401 m², kao i na zemljištu / nekretninama ukupne površine posađenog kukuruza na lokaciji BROJ 3 koja iznosi 4 ha 4171 m², i to na katastarskim česticama kako slijedi: k.č.br. 1368 – oranica lug sa 2 jutra i 421 čhv i k.č.br. 1369 – oranica lug sa 220 čhv iz z.k. ul.br. 948, k.o.: 309834, Šimljana, k.č.br. 1366 – oranica lug sa 1036 čhv iz z.k.ul.br. 949, k.o.: 309834, Šimljana, (navedene katastarske čestice su lokacija BROJ 1 u predmetnom nalazu i mišljenju), k.č.br. 798/8 livada iva sa 762 čhv iz z.k. ul.br. 129, k.o. : 309826, Ruškovac, k.č. br. 799/1 – livada sveti antun sa 982 čhv i k.č.br. 800/1 – livada iva sa 877 čhv iz z.k. ul. br. 761, k.o.: 309826, Ruškovac, k.č. br. 800/2 – livada iva sa 235 čhv iz z.k. ul. br. 719, k.o.: 309826, Ruškovac, (navedene kat. čestice su lokacija BROJ

2 u predmetnom nalazu i mišljenju), te č.k br. 787/4 – vrt kod kuće sa 210 čhv, k.č. br. 786/2- vrt kod kuće sa 57 čhv, k.č. br. 788/7 – oranica ograda sa 82 čhv k.č. br. 788/5 – oranica ograda sa 1 jutro i 331 čhv iz z.k. ul. br. 466, k.o.: 309826, Ruškovac, k.č. br. 787/3 – oranica ograda sa 87 čhv, k.č. br. 1020 – put u selu sa 276 čhv, k.č. br. 788/2 – oranica ograda sa 224 čhv, k.č. br. 788/3 – oranica ograda sa 228 čhv, k.č. br. 788/6 – oranica ograda sa 394 čhv, k.č. br. 788/8 – oranica ograda sa 1 jutro i 584 čhv, k.č. br. 796/1 – oranica zobišće sa 1070 čhv, k.č. br. 796/2 – oranica zobišće sa 1 jutro i 449 čhv, k.č. br. 797 livada zobišće sa 803 čhv, k.č. br. 795 – livada bereček sa 555 čhv i k.č. br. 794/3 (794/1A) - oranica gmanje sa 1 jutro i 400 čhv iz z.k. ul.br. 537, k.o.: 309826, Ruškovac, k.č. br. 788/1 – oranica ograda sa 1 jutro i 1037 čhv i k.č. br. 794/4 (794/1B) - oranica gmajine sa 1 jutro i 400 čhv iz z.k. ul. br. 59, k.o.: 309826, Ruškovac, (navedene kat. čestice su lokacija BROJ 3 u predmetnom nalazu i mišljenju). Tužitelj je na naprijed navedenim nekretninama zasijao i imao usjev kukuruza, no divljač iz lovišta tuženika - divlje svinje i jelenska divljač prouzročila je štetu na predmetnom usjevu kukuruza. Tužitelj je radi zaštite istih od tuženika u mjesecu lipnju 2023. godine zatražio zaštitna sredstva koja je tuženik i dostavio, da bi potom zatražio još i dodatnu količinu navedenih. Također, tužitelj je poduzeo sve mjere, dopuštene radnje i zahvate u svrhu zaštite predmetnih usjeva kukuruza koristeći sva mehanička, električna i kemijska zaštitna sredstva dostavljena od strane tuženika. U tom smislu, postavljena je armaturna mreža za ogradu, dok plinski top dobiven od strane tuženika nije bio u funkciji pa je stoga tužitelj postavio dva plinska topa o svome trošku. Nastavno, tužitelj je redovito obnavljao repelente / polijevao tkaninu na kolcima, a isti je i cijele parcele izmalčirao kako na njima ne bi bilo trave niti raslinja, no unatoč tome, ništa od navedenog nije odbilo divlje svinje i jelensku divljač od pričinjavanja štete velikih razmjera (procijenjena visina štete na lokaciji 1 i 2 iznosi čak 100 %, dok je na lokaciji broj 3 visina štete 85 %) na usjevima kukuruza koje je tužitelj imao posijane / posađene na već navedenim nekretninama. Čak štoviše, niti postavljeni repelenti i plinski topovi nisu imali učinaka na odbijanje divljih svinja i jelenske divljači. Zbog svega navedenog, tužitelj se obratio tuženiku dana 18. listopada 2023. godine sa zahtjevom / zamolbom za procjenom nastale štete, te je isti dana 07. studenoga 2023. godine predložio tuženiku, sukladno odredbi čl. 82. st. 2. Zakona o lovstvu, sklapanje sporazuma po kojem bi tuženik platio štetu zbog uništenog usjeva kukuruza. Nadalje, tuženik se nije očitovao ni na zahtjev / zamolbu tužitelja za procjenu nastale štete od dana 18. listopada 2023. godine, a niti na prijedlog tužitelja za sklapanje sporazuma o naknadi štete od dana 07. studenoga 2023. godine. Prema nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka za poljoprivredu i procjenu poljoprivrednog zemljišta Sandre Ivanović u izvanparničnom predmetu osiguranja dokaza koji se vodio između ovdje parničnih stranaka pred Općinskim sudom u Bjelovaru, Stalna služba u Garešnici, pod posl. br.: R1-150/2023 na predmetnim nekretninama procijenjena je šteta na usjevima kukuruza prouzročena od strane divljači iz lovišta tuženika u ukupnom iznosu od 5.163,25 EUR (na način da na lokaciji BROJ 1 ukupna šteta u vidu izgubljene dobiti iznosi 1.212,20 EUR, na lokaciji BROJ 2 iznosi 616,55 EUR, a na lokaciji BROJ 3 iznosi 3.334,50 EUR, op.). Međutim, tužitelj posebno ukazuje na tablicu 1., 2. i 3. *Izračuna visine štete u vidu izgubljene dobiti* predmetnog nalaza i mišljenja poljoprivrednog vještaka Sandre Ivanović, a kojima je poljoprivredni vještak udio troškova proizvodnje lokacije BROJ 1 i BROJ 2 procijenio na 45 % za svaku lokaciju, dok je za lokaciju broj 3 isto procijenio na 55 %, time da je udio troškova proizvodnje umanjen za troškove skidanja kukuruza i najma kombajna, skladištenja,

sušenja te za troškove otežane obrade oštećenog usjeva i tla. Pritom tužitelj ističe kako posjeduje vlastiti kombajn, sušaru i silose te da su navedeni troškovi eventualno trebali biti odbijeni u iznosu ne višem od 5 % za možebitni trošak goriva, dok postotak odbit radi otežane obrade tla predstavlja trošak koji bi zapravo tuženik trebao dodatno platiti tužitelju obzirom je do istog došlo štetom koju su uzrokovale svinje i jelenska divljač iz lovišta tuženika (a sve kako je svaki sljedeći agrotehnički zahvat u smislu malčiranja, zaoravanja, oranja i dr. uvelike otežan te povisuje troškove obrade takvog zemljišta). Rezimirajući sve navedeno, ukupna izgubljena dobit sa oštećene / uništene površine predmetnih nekretnina zasigurno je puno viša od one procijenjene predmetnim nalazom poljoprivrednog vještaka budući su navedeni troškovi proizvodnje odmjereni u prevelikom postotku od onog koji odgovara stvarnoj situaciji, jer tužitelj ima vlastita sredstva proizvodnje i potrebnu mehanizaciju, time da isti svakako odbija u navedeno uračunati "troškove otežane obrade tla" koji troškovi bi se trebali ukupnom iznosu dobiti dodati umjesto što su odbijeni. Uzevši u obzir da je tužitelj na 7,82 ha zemlje oštećen za 72 726 kg kukuruza koje je isti prodavao za cijenu od 122 eura po toni, ukupna šteta počinjena na usjevu kukuruza na predmetnim nekretninama / zemljištu od strane divljih svinja i jelenske divljači iz lovišta tuženika iznosi 8.872,57 EUR stoga tužitelj od tuženika potražuje naknadu štete u iznosu od 8.872,57 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama koje se obračunavaju od dana donošenja presude povodom podnesene tužbe u ovome predmetu, sve uz naknadu parničnih troškova koje čine i troškovi nastali tužitelja u postupku osiguranja dokaza R1-22/2023 Općinskog suda u Bjelovaru Stalne službe u Garešnici.

3. Tuženi u odgovoru na tužbu osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja, navodeći da tužitelj nije niti vlasnik niti posjednik nekretnina koje navodi u tužbi. Potom predlaže sudu odbaciti tužbu, pozivajući se na čl. 82. st. 1. i 2. Zakona o lovstvu, navodeći da je tužitelj kao oštećenik bio dužan obratiti se lovo ovlašteniku (tuženiku) pisanim putem, i to u roku od sedam dana od dana nastanka štete. Tuženik ističe kako se supruga tužitelja Vedrana Marković obratila tuženiku 16.08.2023. g. te obavijestila tuženika o nastanku štete, a na što je tuženik odgovorio odmah slijedećeg dana. Nastavno, oštećenik je, sukladno čl. 82. st. 2. ZL-a, bio dužan u propisanom roku predložiti lovo ovlašteniku (tuženiku) sklapanje sporazuma o naknadi štete, koju obvezu je propustio izvršiti. Tužitelj je tek naknadno, 09.11.2023. g., poslao prijedlog Sporazuma. Tuženik potom ističe da tužitelj nije poduzeo odgovarajuće mjere iz čl. 79. Zakona o lovstvu, iako mu je tuženik besplatno dodijelio kemijske repelente, plinske topove, električni pastir te zaštitnu žičanu ogradu/armaturnu mrežu, sve s ciljem sprječavanja nastanka štete od divljači. Smatra da isto proizlazi iz nalaza i mišljenje vještaka iz predmeta R1-150/2023 u dijelu gdje navodi " *... mjestimično je ograda nagnuta i obrasla vegetacijom ...*" a iz čega je razvidno kako ograda nije bila adekvatno održavana. Iz opisanog ne/postupanja tužitelja razvidno je kako tužitelj nije postupao u maniri „dobrog gospodara“, a kako mu to nalaže Zakon, već upravo suprotno. Ističe kako tužitelj nije poduzeo na primjeren način i na svoj trošak kao dobar gospodar mjere, dopuštene radnje i zahvate u svrhu zaštite svoje imovine od nastanka poljoprivredne štete, kako je to propisano stavkom 1. čl. 79. ZL., te stoga ni u kojem slučaju nema ni pravo na bilo kakvu naknadu štete, sukladno stavku 2. čl. 79. ZL. S tim u vezi, tuženik ističe kako u slučaju da su usjevi bili adekvatno ograđeni te da je ograda bila adekvatno održavana, šteta uopće ne bi niti nastala. Stoga tuženik smatra da tužitelj nema pravo

na naknadu štete. Tuženik ujedno osporava i nalaz i mišljenje vještaka Sandra Ivanović napravljenom u izvanparničnom postupku osiguranja dokaza: Općinski sud u Bjelovaru, Stalna služba u Garešnici, poslovni broj: R1-150/2023, u cijelosti. Naime, vještak ne utvrđuje vrijeme nastanka eventualne štete. Tuženik smatra da je šteta nastala puno prije nego što to tužitelji nastoje prikazati, a o čemu nisu pravovremeno izvijestili tuženika. Vještak utvrđuje, da su na predmetnoj lokaciji bili postavljeni kemijski repelenti, plinski topovi i zaštitna žičana ograde koje je tuženik tužitelju besplatno dodijelio, a iz čega je razvidno kako je tuženik poduzeo sve mjere radi sprječavanja nastanka šteta od divljači sukladno ZL. No, vještak propušta „utvrditi“ da li se u vrijeme obilaska usjeva osjetio miris repelenta, kada su repelenti postavljeni, jesu li mjere za sprječavanje nastanka štete bile adekvatno poduzete, kada su poduzete, jesu li bile poduzete bilo kakve druge mjere zaštite, je li postavljen električni pastir, je li električni pastir bio u funkciji tj. „pod naponom“, je su li plinski topovi bili u funkciji... Uz to, ističe se kako je vještak u nalazu i mišljenju „utvrđivao“ visinu štete. Tuženik ističe kako se u postupku osiguranja dokaza dokazi „fiksiraju“ tj. utvrđuje se stanje onako kako to izgleda na terenu u vrijeme vršenja očevida, sve kako bi se u kasnijem parničnom postupku vještačenjem mogla utvrditi visina štete, a na temelju ranije osiguranih dokaza. Tuženik je istakao, da je isti u svome lovištu poduzeo sve mjere radi sprječavanja nastanka šteta od divljači, a koje mjere su propisane Zakonom o lovstvu pa tako tuženik održava broj divljači u svome lovištu u skladu s lovno gospodarskom osnovom, besplatno dodjeljuje sredstva za sprječavanje nastanka štete od divljači (kao što je *in concreto* učinjeno i tužitelju). Posljedično, nema odgovornosti tuženika za nastalu štetu. Tuženik je predložio o predmetnoj parnici izvijestiti trgovačko društvo Euroherc osiguranje d.d. radi ostvarenja „intervencijskog efekta“, a obzirom da odluka o sporu može zavisno od rezultata postupka imati posredno pravni učinak i na navedeno trgovačko društvo. Naime, tuženik bi mogao imati regresni zahtjev prema navedenom trgovačkom društvu obzirom, da tuženik kod označenog društva ima sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti, koja polica pokriva i poljoprivredne štete. Polica osiguranja od odgovornosti br.: 804355763.

4. Sud je sukladno prijedlogu tuženika obavijestio o predmetnoj parnici Euroherc osiguranje d.d., Zagreb, a isti su podneskom od 03.01.2025. dali izjavu o stupanju u parnicu na strani tuženika, potvrđujući navode tuženika, da je isti imao zaključen Ugovor o osiguranju od izvan ugovorne odgovornosti za štete počinjene trećim osobama u lovištu Gradina-Krnjača broj VII/5 i to za štete koje divljač prouzroči na poljoprivrednim kulturama broj police 804355763. Sud je na ročištu održanom 04.02.2025. Rješenjem dopustio Euroherc osiguranje d.d., Zagreb stupanje u parnicu kao umješač na strani tuženika, ocijenivši da su za isto ispunjeni uvjeti iz čl. 206 Zakona o parničnom postupku, obzirom na činjenicu da je tuženik imao zaključen Ugovor o osiguranju od izvan ugovorne odgovornosti za štete počinjene trećim osobama u lovištu Gradina-Krnjača broj VII/5 i to za štete koje divljač prouzroči na poljoprivrednim kulturama broj police 804355763, a što kao nesporno proizlazi iz izjave tuženika i treće osobe Euroherca osiguranje d.d., Zagreb, te police broj 804355763 od 11.11.2022. do 11.11.2023. (list 75).

5. Umješač se pridružio navodima tuženika iz odgovora na tužbu, te još istakao da osporava, da bi se nekretnine koje navodi tužitelj u tužbi nalazile na području lovišta tuženika Gradina-Krnjača broj VII/5.

6. Tužitelj je podneskom od 04.10.2024., a vezano za istaknut prigovor nedostatka aktivne legitimacije po tuženiku naveo, da je tužitelj u posjedu nekretnina navedenih u tužbi, a koje nekretnine su u vlasništvu trećih osoba s kojima ima zaključen Ugovor o najmu (najmodavac Marija Ščrbačić), Ugovor o zakupu (zakupodavac Slavko Jamrušić) i Ugovor o privremenom korištenju poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske i na kojima je tužitelj posadio usjev, konkretno kukuruz, što i evidentno proizlazi kako iz dokaza priloženih uz tužbu, tako i iz provedenog izvanparničnog postupka osiguranja dokaza koji se vodio između ovdje parničnih stranaka pred Općinskim sudom u Bjelovaru, Stalna služba u Garešnici, posl. broj: R1-150/2023 prilikom kojeg je, između ostalog, i geodetski vještak Branko Ćurić iz Bjelovara izvršio identifikaciju pokazanih nekretnina i nekretnina koje su predmet postupka, time da tom prilikom nije bilo nikakvih primjedbi / prigovora od strane punomoćnika tada protustranke, ovdje tuženika. Što se tiče upućivanje tuženika na obvezu oštećenika obraćanja lovo ovlašteniku pisanim putem u roku od sedam dana od dana nastanka štete, kao i u odnosu na navode u kojima se ukazuje na posljedice u slučaju propuštanja predlaganja lovo ovlašteniku sklapanja sporazuma o naknadi štete, tužitelj ističe kako je u potpunosti postupio sukladno odredbi čl. 82. st. 1. i 2. Zakona o lovstvu. Ističe kako se dana 18. listopada 2023. godine obratio tuženiku radi procjene nastale predmetne štete, a sama činjenica da se tužitelj obratio tuženiku radi procjene nastale predmetne štete jasno govori da je obavijestio tuženika kao lovo ovlaštenika o nastaloj šteti. Osim toga, tužitelj ističe kako se dana 07. studenoga 2023. godine pisanim putem obratio tuženiku te mu predložio sklapanje sporazuma kojim bi isti platio štetu na uništenim usjevima kukuruza tužitelja, čime je u potpunosti postupio sukladno odredbi članka 82. st. 2. ZL-a, koji dakle propisuje da je oštećenik, ovdje tužitelj nakon proteka roka prijave štete lovo ovlašteniku dužan u daljnjem roku od 30 dana predložiti lovo ovlašteniku sklapanje sporazuma o naknadi štete, pa iako je tužitelj postupio sukladno zakonskoj regulativi, tuženik nije odgovorio na isto, niti po tome postupio. Tužitelj posebno naglašava kako je, kao što je i razvidno iz dokaza priloženih uz tužbu, ne samo postupio u skladu s čl. 82. st. 1. i 2. ZL-a, već i da je tuženik taj koji je propustio bilo što poduzeti, pa se tako nije očitovao niti na zahtjev / zamolbu tužitelja za procjenom nastale štete od 18. listopada 2023. godine niti na prijedlog tužitelja za sklapanjem sporazuma o naknadi štete od dana 07. studenoga 2023. godine, a što je isti, prema odredbi čl. 82. st. 1. i 2. ZL - a, bio dužan učiniti. Također, budući su istekli svi rokovi iz čl. 82. st. 1. i 2. ZL- a, a kako nije došlo do sklapanja sporazuma o naknadi štete, tužitelj je bio primoran pokrenuti predmetni parnični postupak protiv tuženika. Tužitelj ističe, da je kao dobar gospodar na primjeren način poduzimao mjere, dopuštene radnje i zahvate u svrhu zaštite predmetnih usjeva kukuruza od divljači – divljih svinja i jelena iz lovišta tuženika na način da je na istima poduzimao sve mjere za smanjenje štete, čime je nedvojbeno pravilno postupio u smislu odredbe članka 79. ZL-a. Navedeno proizlazi iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka i procjenitelja poljoprivredne struke Sandre Ivanović. Tužitelj ističe da su neosnovani navodi tuženika iz odgovora na tužbu u kojima tuženik naglašava kako je isti u svome lovištu poduzeo sve mjere za sprečavanje nastanka štete od divljači, a sve kako uslijed neprovođenja mjera od strane tuženika i to prvenstveno neosiguravanja dovoljne količine hrane za divljač i nereguliranje brojnog stanja divljači, dakle, ne provođenjem istjerivanja i odstrela divljači prema lovno gospodarskoj osnovi te neosiguravanja adekvatnih zaštitnih sredstava je došlo do nastanka predmetne štete.

7. U postupku izvođenja dokaza sud je saslušao svjedoke: Sašu Buban, Josipa Marković, Dalibora Šetit (list 106-109), Vladu Krpan, Branka Čurić, Sandru Ivanović, Damira Bosilj (list 128-130), sudskog vještaka Antu Cicvarić te tužitelja (list 178-179). Izvršen je uvid u priložen spis R1-150/2023 Općinskog suda u Bjelovaru Stalne službe u Garešnici te u dokumentaciju koju čine: e-zk izvadci, Izdatnica od 16.06.2023., fotografije štete, zahtjev/zamolba tužitelja za procjenu nastale štete od 18.10.2023., prijedlog tužitelja za sklapanje sporazuma o naknadi štete od 07.11.2023., e-mail o izvršenoj dostavi i preslika knjige pošte (listovi 6-65), e-mail poruka od 16.08.2023., dopis HLS-a od 17.08.2023., (list 73-76). Pročitani su nalaz i mišljenje te pisano očitovanje sudskog vještaka Ante Cicvarića u svezi primjedbi stranaka (list 137-143, 158-159). Nakon što se nisu odazvali uredno pozvani svjedoci, niti su ispričali izostanak, a predloženi po tuženom (Vladimir Farkaš i Hrvoje Kukas), tuženik je na glavnoj raspravi održanoj dana 15.06.2026. odustao od njihova saslušanja. Također kako je dostava poziva svjedoku Ivici Budor u više navrata vraćena sudu sa adrese koju je dostavio tuženik, tuženik je na ročištu od 15.06.2026. odustao i od njegova saslušanja.

8. Na temelju provedenih dokaza i utvrđenog činjeničnog stanja, Sud je presudio kao u izreci ove presude.

9. Iz ovosudnog spisa R1-150/2023 u kojemu je proveden postupak osiguranja dokaza na dan 10.11.2023. po prijedlogu tužitelja od 30.10.2023., na nekretninama navedenim u predmetnoj tužbi, utvrđeno je postojanje aktivne legitimacije na strani tužitelja za podnošenje predmetne tužbe. Naime iz dokumentacije koja je priložena u tom predmetu, a čine ju zk. izvadci za zk. ul. broj 949,948 sve k.o. Šimljana, zk.ul.broj 537, 59, 466, 129, 41, 719, 761 sve k.o. Ruškovac, prijepisa posjedovnog lista broj 232 k.o. Ruškovac, Ugovora o privremenom korištenju poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske od 26.04.2022. zaključenog na 2 godine, Ugovora o najmu sa najmodavcem Marijom Ščrbačić od 04.03.2020. zaključenim na 4 godine, Ugovor o zakupu zakupodavca Jambrošić Slavka od 12.04.2022. na rok od 3 godine, te iz zapisnik sa očevida od 10.11.2023. na kojemu je sudjelovao i geodetski vještak Branko Čurić, proizlazi da se u posjedu nekretnina navedenih u tužbi nalazio 2023. upravo tužitelj, a prisutni predstavnici protustranaka Zlatko Burkovac i Maja Firšt nisu stavljali primjedbe na isto, niti su prigovarali tomu da se nekretnine koje su identificirane tada i koje su se obilazile uz sudjelovanje geodete i poljoprivrednog vještaka Sandre Ivanović ne bi nalazile na području lovišta tuženika "otvoreno lovište VII/5 Gradina-Krnjača", pri čemu je prisutni Zlatko Burkovac ispred tuženika imao izdanu punomoć za predstavljanje tuženika na očevidu od 10.11.2023. upravo na tom lovištu (punomoć list 59 spisa R1- 150/2023). Stoga, osim što je utvrđeno postojanje aktivne legitimacije tužitelja za podnošenje predmetne tužbe, nije osnovan niti prigovor umješača, da se predmetne nekretnine koje navodi tužitelj u tužbi ne bi nalazile na području lovišta tuženika Gradina-Krnjača broj VII/5.

10. Tuženik je prigovorio da ne postoje procesne pretpostavke za vođenje parnice, i da bi sud trebao odbaciti tužbu, jer da tužitelj nije postupio u smislu čl. 82. st. 1. i 2. Zakona o lovstvu. Čl. 82. st. 1. i 2. Zakona o lovstvu je propisana je obveza oštećenika da u roku od 7 dana od nastanka štete prijavi istu pisanim putem lovo ovlašteniku na

čijem se području štete dogodila, time da je lovo ovlaštenik obvezan u roku od 7 dana odgovoriti oštećeniku. Nakon čega u daljnjem roku od 30 dana oštećenik ima obvezu predložiti lovo ovlašteniku sklapanje sporazuma o naknadi štete, a lovo ovlaštenik u roku od 30 dana odgovoriti na ponudu oštećenika, te po proteku navedenih rokova i ako ne dođe do sklapanja sporazuma, oštećenik se može obratiti sudu sa tužbom za naknadu štete i to u roku od 3 godine od dana nastanka štete. Ukoliko oštećeni ne postupi na način po st. 1. i 2. čl. 82. Zakona o lovstvu sud će odbaciti tužbu. Iz iskaza tužitelja proizlazi da je šteta započeta u 7. mjesecu 2023., međutim najveća šteta je pretrpljena u listopadu, jer je u 7. mjesecu 2023. bio samo ulazak divljači i rovanje, dok je u listopadu kukuruz rušen i pojeden. On se je već u 7. mjesecu 2023. obratio tuženiku te ga obavijestio o ulasku divljači na nasade kukuruza putem telefona kontaktirajući sa Daliborom Šetiti i Zlatkom Burkovac, dok je njegova supruga Vedrana tuženiku uputila e-mail. Svjedok Dalibor Šetiti lovočuvar kod tuženika potvrdio je iskaz tužitelja da se isti obraćao Zlatku Burkovac, koji je tada u 2023. bio lovočuvar, a vezano za štetu od divljači i to divljih svinja. Iz dostavljenih u spis ispisa e-mailova (list 73) Vedrana Marković se obratila tuženiku prvi puta u 2023. i to 16.08.2023., vezano za uočenu štetu od 10/11.08.2023., te još 3 dana nakon toga koju pričinjavaju divlje svinje na nasadu kukuruza, te je pozvala tuženika na pred procjenu nastale štete. Na navedeni e-mail je odgovorio tuženik 17.08.2023. (list 76), uputivši oštećene da se obrate lovniku god. Burkovcu za dodatne količine repelenata. Isti se nisu očitovali vezano za poziv tužitelja na pred procjenu štete. Kako iz iskaza tužitelja proizlazi, da je glavnina štete nastala u listopadu 2023., to se je 18.10.2023. tužitelj putem odvjetnika obratio ponovno sa zahtjevom da tuženik sa procjeniteljem izađe na lice mjesta i izvrši procjenu nastale štete, radi pokušaja mirnog rješenja predmeta spora. Navedeni zahtjev je upućen preporučeno poštom, ali i putem e-maila (list 48, 49, 64). Tuženik nije dokazao da bi u svezi istoga odgovorio tužitelju, a tužitelj tvrdi da mu isti nije nikada odgovorio. Zbog navedenoga tužitelj se 07.11.2023. obratio tuženiku sa prijedlogom za sklapanje sporazuma o naknadi štete (list 61-62, 65). Tuženik se na isto nije očitovao, a isto je bilo nesporno. Tužitelj je 30.10.2023. pokrenuo postupak osiguranja dokaza pod poslovnim brojem R1-150/2023 kod ovoga suda. Imajući u vidu sve naprijed utvrđeno sud cijeni utvrđenim, da je tužitelj postupao u skladu s čl. 82. st. 1. i 2. Zakona o lovstvu, vezano za štetu koju je trpio ljeto/jesen 2023. na nasadima kukuruza na predmetnim nekretninama, dok tuženik nije odgovorio na njegov zahtjev od 18.10.2023., niti na prijedlog od 07.11.2023. Stoga u predmetnom postupku tužitelj ima pravo na podnošenje predmetne tužbe u smislu čl. 82. st. 3. Zakona o lovstvu.

11. Uvidom u spis R1-150/2023 Općinskog suda u Bjelovaru Stalne službe u Garešnici utvrđeno je, da je proveden postupak osiguranja dokaza na predmetnim nekretninama tužitelja navedenim u tužbi uz sudjelovanje vještaka geodetske struke Branku Ćurić i poljoprivredne struke vještaku Sandre Ivanović, na utvrđenje postojanja štete na usjevima kukuruza tužitelja na predmetnim nekretninama od divljači. Nakon izvršene identifikacije predmetnih nekretnina po geodetskom vještaku, prilikom održanog očevida na dan 23.10.2023., iste su prema prostornom smještaju razvrstane na tri lokacije, od čega je prva lokacija na k.o. Šimljana, a druge dvije lokacije na K.O. Ruškovac, te je poljoprivredni sudski vještak Sandra Ivanović u nalazu i mišljenju konstatirala postojanje štete od divljači (svinjske, jelenske i srneće) na prve dvije lokacije na usjevu kukuruza, a na dan očevida 100 %, dok je na lokaciji 3. procijenjena šteta od divljači 85 % na usjevu kukuruza, također u prvom redu od svinjske, ali i

jelenske i srneće divljači. Od mjera koje je primijenio tužitelj radi zaštite od divljači, uočeno je i konstatirano po poljoprivrednom vještaku, da su na prvoj lokaciji zatečeni postavljeni kolčići s repelentima za odbijanje od divljači udaljeni 6-8 m na rubovima proizvodne površine, uz šikaru obraslu grmovitim raslinjem, dok je na sjeverozapadnom dijelu parcele željezna građevinska mreža dužine 140 m i visine 1,5 m. Na lokaciji 2. postavljena je željezna građevinska mreža dužine 545 m i visine 1,5 m uz šikaru obraslu grmovitim i drvenastim raslinjem koja okružuje istu. Mjestimično je ograda zatečena nagnuta i obrasla vegetacijom. Na 3. lokaciji na proizvodnoj površini postavljena su plašila u obliku plinskih topova te kolčići sa krpicom kako je uobičajeno prilikom primjene repelentnih sredstava za odbijanje divljači. Vještakinja Sandra Ivanović saslušana tijekom postupka u ovome predmetu u svojstvu svjedoka, izjavila je da se ne može izjasniti iz kojega vremena bi potjecala šteta koja je utvrđena prilikom očevida, međutim šteta od divljači započinje već u vrijeme mliječne zriobe kukuruza, što je obično krajem kolovoza, ovisno o tome kada je sjetva vršena. Prilikom očevida je zatekla repelente, ali ne zna kada su isti postavljeni. Tada utvrđena u dijelu polegnuta armaturna mreža je mogla biti polegnuta uslijed prodora divljači, a utvrđena šteta nije nastala u jednom danu već sigurno tijekom određenog perioda.

11.1. Prema iskazu tužitelja isti je radi zaštite i sprječavanja nastanka štete od divljači na svojim usjevima koristio kemijske repelente koje je dobio od tuženika, postavio je armaturnu mrežu u 04/23 na jednoj parceli koju je dobio od tuženika, a postavio ju je prije sadnje, iako je on dostavio podatke tuženiku za sve 3 parcele, dobio je armaturnu mrežu samo za jednu parcelu. Koristio je i plinske topove, time da je jednog dobio od tuženika, no isti bio u kvaru, pa je nabavio sam o svom trošku 2 plinska topa. Armaturnu mrežu je održavao košnjom, a parcele gdje su bili plinski topovi obilazio je svaki dan, dok ovu gdje je bila armaturna mreža barem jednom tjedno. U postavljanju armaturne mreže i kemijskih repelenata mu je pomagala cijela obitelj te Vlado Krpan, Damir Bosilj i Saša Buban. Svjedoci Vlado Krpan, Damir Bosilj i Saša Buban iskazima potvrđuju iskaz tužitelja o mjerama koje je poduzimao na predmetnim nekretninama radi sprječavanja i smanjenja štete od divljači. Imajući u vidu mjere koje je poduzimao tužitelj na predmetnim nekretninama, (korištenje kemijskih repelenata, ograde od armaturne mreže, plinske topove) sud smatra da je tužitelj poduzeo mjere u smislu čl. 79. Zakona o lovstvu, a tuženik nije dokazao da bi tužitelj sprječavao tuženika u provođenju s njegove strane mjera kojima se sprječava nastanak štete od divljači ili bi odstranio sredstva za sprječavanje štete, namjerno oštetio ili odstranio objekte koji služe za sprječavanje štete, pa stoga tužitelj ima pravo na naknadu štete koju mu je uzrokovala divljač.

12. Sukladno članku 80. Zakona o lovstvu (N.N. 99/18, 32/19, 32/20, 127/24), za štetu koju prouzroči divljač u lovištu odgovara lovo ovlaštenik, ako je oštećenik poduzeo radnje iz čl. 79. st. 1. Zakona o lovstvu te kao dobar gospodar zaštitio svoju imovinu od nastanka štete navedene u čl. 78. Zakona o lovstvu. Nije bilo sporno, da je tuženik lovo ovlaštenik na području na kojemu se nalaze predmetne nekretnine tužitelja. Kako je već ranije izloženo, sud smatra utvrđenim, da je tužitelj trpio štetu od divljači na predmetnim nekretninama, što je utvrđeno po provedenom postupku osiguranja dokaza u predmetu R1-150/2023 i iskazom tužitelja.

13. Na utvrđivanje visine štete u ovome predmetu je provedeno poljoprivredno vještačenje po stalnom sudskom vještaku Anti Cicvarić, iz čijeg nalaza i mišljenja proizlazi procijenjena šteta od 7.452,70 € u vidu izmakle dobiti. Na prigovore stranaka i umješača sudski vještak očitovao se pisano 28.01.2026., te je i neposredno saslušan na glavnoj raspravi održanoj 15.06.2026. Tako je pojasnio da je kod nalaza i mišljenja procijenio štetu prema cijeni koja je važeća u tjednu izrade obračuna, te je tako pri obračunu štete za cijenu kukuruza uzeo podatak iz TISUP-a za 40. tjedan 2025. godine. Tuženik je smatrao da je za procjenu štete mjerodavan trenutak presuđenja, dok je umješač smatrao da je za procjenu štete mjerodavan trenutak vrijeme nastanka štete. Kako u smislu čl. 208. Zakona o parničnom postupku parnične radnje umješača imaju za stranku kojoj se pridružio pravni učinak ako nisu u suprotnosti s njezinim radnjama, to je navedeni prigovor umješača irelevantan, a sudski vještak je i procijenio štetu prema cijenama u vrijeme izrade nalaza i mišljenja. Na prigovor umješača sudski vještak se još i očitovao da je cijena kombajniranja i prijevoza utvrđena na temelju informacija dobivenih od strane pružatelja navedenih usluga. Na prigovor tuženika sudski vještak se očitovao, da je na temelju utvrđenog na licu mjesta, a opisanog u Nalazu, te pregledom dostavljenih fotografija iznio zaključak o uzroku štete i poduzetim mjerama zaštite. Na prigovor tužitelja sudski vještak se očitovao, da svaki rad s poljoprivrednom mehanizacijom, pa tako i s vlastitom ima svoj trošak. Trošak se odnosi na trošak radne snage, amortizaciju, trošak održavanja, goriva, maziva i ostalog. Na dvije lokacije kukuruz je bio uništen na cijeloj površini dok je na trećoj uništeno 85 % površine. Na uništenim površinama neće biti potrebe za kombajniranjem i prijevozom kukuruza. Prema tome tužitelj na tim površinama neće imati navedene troškove. Shodno tome, ukupni iznos štete umanjuje se za vrijednost radova koje tužitelj neće morati izvršiti. Saslušan na glavnoj raspravi sudski vještak je pojasnio, da je sam prinos utvrdio temeljem statističkih podataka, jer smatra kako drugih mogućnosti nije imao. U svezi upita tuženika, a vezano za armaturnu mrežu, isti je pojasnio, da je bitno kakvo je stanje armaturne mreže bilo tijekom vegetativnog razdoblja, dok je stanje armaturne mreže sudski vještak u postupku osiguranja konstatirao na dan očevida i to je već bilo u vrijeme kada je vegetativno razdoblje završilo, pa više niti nije imalo smisla u tom trenutku popravljati armaturnu mrežu. Ovisno o tome kada je kom trenutku došlo do oštećenja armaturne mreže, isto je utjecalo na mogućnost daljnjeg upada divljači ako nije bila sanirana, time što lovačko društvo ima mogućnost da sa komisijom utvrdi na terenu ako nisu mjere adekvatno poduzete. Obzirom je sudski vještak odgovorio na sva pitanja stranaka i umješača, nakon čega stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga, sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje sudskog vještaka Ante Cicvarića, jer nije našao razloga za sumnju u istoga. Stoga sud prihvaća utvrđenom visinu štete na predmetnim nekretninama koja potječe od divljači u iznosu od 7.452,70 €, te je tuženik temeljem čl. 80. Zakona o lovstvu dužan naknaditi tužitelju štetu u navedenom iznosu. Sud je stoga u tom dijelu usvojio tužbeni zahtjev, dok je preko dosuđenog iznosa odbijen zahtjev kao neosnovan. Sud je sukladno čl. 29. u svezi čl. 1086. Zakona o obveznim odnosima dosudio tužitelju potraživanje zakonske zatezne kamate na dosuđen iznos naknade štete, od dana donošenja ove odluke, kako je i potraživano.

14. Sukladno odredbi članka 168. Zakona o parničnom postupku, troškovi postupka osiguranja dokaza mogu se ostvarivati kao dio parničnih troškova prema uspjehu u parnici, pa je sud o zahtjevu tužitelja za naknadu tih troškova odlučio prilikom odlučivanja o troškovima ovoga postupka. Tužitelj je u ovom predmetu uspio s

osnovom 100 %, a sa visinom 84 %, što čini njegov prosječni uspjeh u ovoj parnici od 92 %, dok je prosječni uspjeh tuženika 8 %. Sukladno čl. 154. st. 2. Zakona o parničnom postupku, tuženik je dužan tužitelju naknaditi 84 % tužiteljevih opravdanih troškova u smislu čl. 155. Zakona o parničnom postupku, a koji sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN br. 138/23, u daljnjem tekstu: Tarifa) iznose za: sastav prijedloga za pokretanje postupka radi osiguranja dokaza od dana 30.10.2023. godine te zastupanja na očevidu 10.11.2023. u postupku osiguranja dokaza u iznosu od 200,00 € po radnji, te plaćene sudske pristojbe u R1-150/2023 u iznosu od 26,55 €. Za sastav tužbe i zahtjeva za mirno rješenje spora te sastav obrazloženog podneska od 03.10.2024., 21.01.2025., 15.01.2026. sa 200,00 € po podnesku, za sastav podneska od 15.04.2025. nagrada iznosi 50,00 € po Tbr.8 tč.4. Za zastupanje na ročištima od 27.11.2024., 04.02.2025., 14.04.2025., 17.09.2025., 15.06.2026. sa 200,00 € po ročištu. Trošak svjedoka Branka Ćurića u iznosu od 50,00 € koji je istome dosuđen, pa plaćanje naloženo tužitelju na zapisniku od 17.09.2025. također ulazi u opravdan trošak tužitelja. Sudska pristojba na tužbu iznosi u nominalnim iznosu 135,18 €, no tužitelj je istu mogao platiti prilikom podnošenja tužbe čime bi platio 50 % nominalnog iznosa, pa je njen opravdan iznos od 67,59 €, dok na presudu iznosi 208,73 €. Na naprijed navedene i priznate nagrade PDV od 25 % iznosi 562,50 €. U opravdan trošak ulazi u nagrada za pristup na ročište za objavu presude u iznosu od maksimalno 125,00 € s uračunatim PDV-om, Dakle, od navedenih opravdanih troškova u ukupnom iznosu od 3.490,37 €, 84 % iznosi 2.931,91 €. Uz navedeni iznos tuženik je dužan naknaditi u cijelosti troškove vještačenja u predmetu osiguranja dokaza R1-150/2023 koji su iznosili ukupno 1.006,03 € te troškove vještačenja u ovome predmetu u iznosu od 509,00 €. Dakle, tuženik je dužan tužitelju naknaditi ukupno 4.446,95 €.

14.1. Obzirom je tužitelj uspio u ovoj parnici u većem postotku od tuženika i umješača na strani tuženika, to sukladno čl. 154. st. 2. Zakona o parničnom postupku nije osnovan zahtjev tuženika i umješača na njegovoj strani za naknadu parničnih troškova, pa je sud njihove zahtjeve za naknadu parničnih troškova odbio kao neosnovane.

15. Imajući u vidu sve ranije izloženo presuđeno je kao u izreci.

U Garešnici, 22. srpnja 2026. godine.

S U T K I N J A

Dajana Gabud Jandoš

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana po primitku iste na Županijski sud, a putem ovoga Suda. Žalba se podnosi pisanim putem.

DOSTAVITI:

1. Odvjetnica Melita Babić, Bjelovar
2. Odvjetnik Massimo Činić, Zagreb
3. Odvjetnica Katarina Ileković, Bjelovar

Broj zapisa: **9-3088b-12a6a**

Kontrolni broj: **021ad-bc8e8-3bc7b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.